Гецо, име мъжко и женско.
Гецин, а, о, — и (чт) на Гецо.
Гецо, име мъжко
Гецовица, жена на Гецо
Гецов, а, о, — и (чт) на Гецо, у Гецови
Гецовичин, а, о, — и (чт) на Гецовица, у Гецовичини, на дома.
Гечердисем, гл. свърш.
Гечердисвам гл. дд. провинувам, провкарвам някого пред ръка, бакам, доставям, на другаго страна.
Гечерма (то) провкарано
Гечме (то) провкарано, предмето.
Гечит (чт) в. брод.
Гечо, име мъж. от Гечо
Гечов, а, о, — и (чт) на Гечя
Гечовица, жена на Гечя
Гечовичин, а, о, — и (чт) на Гечовица Гечовичини, на дома.
Геша, име женско
Гешин, а, о, — и (чт) на Гешя
Гешо, име мъжко
Гешов, а, о, — и (чт) на Гешо
Гешовица, жена на Гешо
Гешовичин, а, о, — и (чт), на Гешовици, у Гешовичини, у дома.
Ги, инд. мн. ф. вин, вм. ф. мн. ч. Гиотгя на сем индо дат. мн. ст. приможенье м. в. мн.
Гиб, в. сгиб, гъна.
Гибам, гл. д. бутам, на гибайна бутам, не гибайто не бутайто. 2) дигам, отварям, пр. въдращам листове на книга. 3) мърдам, гъвам, двигам.
Гибаница (та) мърданица, гъваница; гъвачка.
Гибанье (то) от Гибам.
Гибанда, о, — и (чт) бутам, разгъвам
Гибен, ена, ено, — ни, (чт), който трае ва ние — гибелен.
Гибел (чт) пагуба; напасти, бда, — гибел.
Гибна, ем, гл. срд. в. гина.
Гибък, бка, бко, — и (чт) в. гъвкав, гнилав.
Гиверфрина (то) в. сепитра.
Гивеч (чт) в. пръстен или мъдлен съд, 2) в' който пурят очи — мекчал. 2) в' който готвят, пекат месо на фурната, ~~Накладох гивеч~~: Оседох гивеч, то така стоеше ядене. 3) Бъзо-дохми един гивеч, корумия гивеч.
Гиба, ем, гл. д. 1) в. Гибам. 2) в. сгибям. 3) в. разсъвам и 4. разгъвам, отварям.
Гивиндия (та) ряга, Нурва, шевре се като гивиндия. Кърфелитъ водяли съ себе си гивиндии.
Гивръчавам, ~~в~~ пъвам, гл. учащ. и усилов. ~~та~~ чъпувам, предтурям, предкатурям, хипувам. — се
Гивръчам ем. гл. д. чъпна, предтурям, предкатурям, хипнув - хипна

Гигел (чт) мъдрост, подобно на гръвна на Дъжа, двато се казва че се семна тръвна тонатръвд. Гигелн. в. Гигиле.
Гигем, село никополско, двато се стича искър в' Дунав. стар. Oscios.
Гигиля се, в. подгигилям се подсмивам се.
Гигиле, — ле, 1) в. гигел - ле, 2) в. кокил - ле.
Гигинци, село радомирско
Гиго, име мъжко
Гигов, а, о, — и (чт) на Гига
Гигоица, жена на Гига,
Гиговичин, а, о, — и (чт) на Гиговица — у Гиговичини, на дома.
Гиди, скратено от Гидия, автаро пиле: ги-

ди хата чадно, гиди куче чадно; ух гиди страхотъ взла, ух гиди; гиди гиди ш. Де гиди назям де.
Гидия (та) лудетина, непослушник, та-ка-чъ; костник. Ивана луда гидио, непрестанно бра гоначе гидия, слонка сина ва гидия. Гидийски, а, о, — и (чт), който е на гидия: а бре гидийски сина, пе-но не гидийска дъща, тено не сама гидио.
Гидик (чт) плата уречена, уговорена, уговорена да се плаща годишно непрекъснато за изкаквъ хамрат: Мара гидик. ас дъщерата то дъгем с' гидик и не могат да мъ отчуждеят от него, или дали го отчуждят.
Гидиш (чт), ход, въ ръвеж; тъсока. Стоя: на гидиш, на гидиш, тоби гидиш, на е нетайно, що се слам. м. 121.
Гидиш (чт) 1) в. гръш, ягорудка, 2) кюмако. м. 147. Гидиш, гидиш, лозов чукан от лоза, гидиш вино чаен. "Вода да е от гидиш вие." посл. Видинско

Гизда (та) жена се гизди, обича да се гизди
Гиздавец (чт) който ходи, носи гиздаво, франт.
Гиздавица (та) която се носи гиздаво
Гиздав, а, о, — и (чт) който е гиздав, украшен, уреден, украсен, окичен, на пурурен; напасн. Всеки ден Мара гиздава на свет деи Мара гиздава.
Гиздавина (та)
Гиздост (та)
Гиздя, ем. гл. д. гиздя другого, ти мно го я гиздим нея
Гиздоница (та) работница, шиница и гиздоница. 3) 82. въгъвщение на гиздост, гиздава
Гиздя се гл. възв. правдивам се, обличам хубави дрехи, примичам предмета, кичя се, пурурям се, нагъскувам се; радя се, учатавам се. Уодя на гъдо.

Гизия (та) пъкъв свилен, копринен плат от фадии домъграва гизия.